

- Sökanden åberopar åsidosättande av de aktuella principerna såtillvida som i) sätet för Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) valdes ut av endast en institution – rådet – efter en beslutsprocess som utmynnade i beslutet av den 20 november 2017, där innehållet i den omtvistade förordningen fastställdes (det vill säga att förlägga EMA:s säte till Amsterdam), utanför det ordinarie lagstiftningsförfarandets ramar och innan detta påbörjades, ii) rådet och kommissionen – de enda två institutioner som deltog under hela urvalsförfarandet för EMA:s nya säte – under hela urvalsförfarandet inte involverade parlamentet, vilket försvagade beslutsprocessen, iii) rådet och kommissionen i det ordinarie lagstiftningsförfarandet ställde parlamentet inför fullbordat faktum beträffande det (redan gjorda) valet att placera sätet i Amsterdam, iv) rådet och kommissionen inte gav parlamentet något utrymme att utvärdera eller ifrågasätta deras beslut, utan tvärtom föresatte sig att avsluta lagstiftningsförfarandet på kortast möjligt tid, v) parlamentet förhindrades att utföra sina uppgifter, trots att dessa slås fast i fördragen, och under det ordinarie lagstiftningsförfarandet mot sin vilja tvingades att "ratificera" det beslut som rådet hade fattat.

2. Andra grunden: maktmissbruk och åsidosättande av principerna om öppenhet, god förvaltningssed och skälighet

- Enligt sökanden var syftet med urvalsförfarandet att finna det bästa anbudet för omlokalisering av EMA:s säte utifrån de förbestämda objektiva urvalskriterier som formulerats i meddelandet om urvalsförfarandet. I detta fall gav metoden att dra lott utan föregående utredning inte utrymme för att kontrollera om Milanos och Amsterdams ansökningar verkligen var likvärdiga och välja det bästa anbudet. Vidare var utfallet av omröstningen den 20 november 2017, där Amsterdam vann, en följd av kommissionens underlåtenhet att göra en faktisk utredning liksom av en missuppfattning av det nederländska anbudet (i flera väsentliga avseenden). Medlemsstaterna valde därför Amsterdams ansökan på den felaktiga grunden att den uppfyllde kraven i meddelandet om urvalsförfarandet och myndighetens särskilda krav. Dessutom ändrades det nederländska anbudet i efterhand (till det sämre) efter omröstningen den 20 november 2017. Ändringarna i anbudet förhandlades i hemlighet och bilateralt. Bristerna i beslutet av den 20 november 2017 medför att den angripna förordningen är rättsstridig.

3. Tredje grunden: åsidosättande av principen om god förvaltningssed

- Sökanden hävdar att beslutsprocessen för att välja ett nytt säte för EMA kännetecknades av en brist på formell struktur och metoder avsedda att säkerställa tillräcklig öppenhet. Den bristfälliga utredningen och de bilaterala, hemliga omförhandlingar som sedan följde av vissa av de centrala villkoren i det nederländska anbudet förvärrade åsidosättandet av öppenhetsprincipen. Vidare var det mycket information av relevans för beslutsfattandet som inte beaktades. Bristen på faktisk utvärdering av anbudet och kommissionens missuppfattning av tre väsentliga aspekter av det nederländska anbudet (det tillfälliga sätets yta, finansiella villkor och bristande lämplighet vad gäller att säkerställa kontinuiteten i myndighetens verksamhet) förvärrade åsidosättandet av principen om god förvaltningssed.

4. Fjärde grunden: avseende rådets beslut av den [1 december] 2009 om antagandet av rådets arbetsordning, samt åsidosättande av rådets förfaranderegler av den 31 oktober 2017

- Sökanden hävdar att genomförandet och utfallet av omröstningen är ogiltiga till följd av att de särskilda regler som rådet borde ha tillämpat åsidosattes, och att beslutet av den 20 november 2017 och den angripna förordningen därför är rättsstridiga.

Talan väckt den 12 februari 2019 – Apostolopoulou och Apostolopoulou Chrysanthaki mot Europeiska kommissionen

(Mål T-81/19)

(2019/C 112/60)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Zoi Apostolopoulou (Aten, Grekland) och Anastasia Apostolopoulou- Chrysanthaki (Aten) (ombud: advokaten D. Gkouskos)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förena denna talan med den talan som sökandena väckte den 25 oktober 2018 och som registrerades under målnummer T-721/18,
- bifalla talan och förplikta svarandena att tillsammans och solidariskt till varje sökande utge totalbeloppet 1 100 000 euro, såsom beloppet fördelats i ansökan genom vilken talan väckts, som ersättning för den ideella skada som sökandena lidit med anledning av angreppet på deras självkänsla,
- förplikta svarandena att avstå från alla framtida angrepp på sökandenas självkänsla,
- förplikta den första svaranden att återupprätta sökandenas ära och rykte genom en förklaring, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna talan har väckts mot Europeiska kommissionen och Europeiska unionen. Eftersom Europeiska unionen alltid företräds vid domstolen av den institution som har antagit den angripna rättsakten är kommissionen enda svarande i detta mål.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av den skyldighet avseende sanning och lojalitet som åligger parterna, åsidosättande av den grundläggande principen om en rättvis förvaltning och domstolsprövning och åsidosättande av svarandenas rätt till en rättvis rättegång.
 2. Andra grunden: kränkande av sökandenas mänskliga värdighet och självkänsla, med åsidosättande av principen om en god förvaltning.
 3. Tredje grunden: åsidosättande av likhetsprincipen, principen om god tro och principen om berättigade förväntningar.
-